

TITVLVS LXXII

uiribus.

Non usum modo roboris quærit militaris gloria: sed prudentiæ uim atq; maiestatem.

Maxima militiæ laus ex multarū optimarūq; artium disciplina solet nasci.

Quid est in fortissimo turpius milite q̄ si sit furiosus.

Vt abest ab imprudētia bonus: sic abesse debet miles.

Potes huic omnē adhibere fidem: qui meo nomine docet non nihil.

Qui miles hic ad te iuit: adhibe huic fidē pro me omnē.

¶ Titulus. lxxij.

¶ **A**d conciliandā gratiā familiaris.

Fuere maiores multorū principum inter se nōnunq̄ inimicissimi: quorū hæredes amicissimi facti sunt: ut cū **L**acedæmonijs **A**theniensibus nō paruæ quōdam extiterunt discordiarū causæ: quas temporū diurnitas diremit atq; sedauit. Itaq; si tuis etiā maioribus fuerunt cum meis inimicitia: diuertam⁹ nos ab ijs odijs: quib⁹ nullæ sunt alternæ iniuriarū causæ: sed omnia pacatissima: uniceq; tranquilla.

Conciliemus p̄ deū immortalē: mētes nostras: p̄petuaq; deuinciamur fide. **Q**d ut ego me seruaturū polliceor: sic te recusaturū nō spero. **Ex** M^o. xiiij. **K**alendas Iulij.

¶ **A**d cōciliandā gratiā familiarissima.

Pluribus abs te cōmunē animorū nostrorū conciliationē deposcerem uerbis: si censerē ad id te difficilē. **S**ed cum intelligā: nihil humanitate facilius tibi: fio breuior: rogoq; nolis hanc gratiæ nostræ conciliandæ nouitatē effugere: quā sit uetustas diuturnior secutura. **N**ulla enim hoc alia de causa quærit: nisi ut inuidorū maliuolorūq; ingenijs obstitat: paceq; diutius firmissimeq; uiuatur. **Ex** **M**ediolano xij. **K**alendas **Q**uintilis.

¶ **A**d conciliandā gratiā grauis.

Nequeo non illos summis in cælum extollere laudibus: qui nullis maiorū hærentes inimicitijs: conciliata sibi

Qui ex inimicis facti sunt amicissimi.

alterutra gratia: facti sunt amicissimi: ut inter barbaros sci-
mus fecisse medos cū assyrijs: inter græcos argiuos cum
thebanis: iter nostros Romanos cū latinis: cū tuscis: cum
sabinis: cū quibus non modo sibi gratiā conciliarūt: sed cō-
nubia iunxerūt: & ppinquitatū plura genera cōtraxerūt:
Aqbus ut abhorruit ois dolus: sic & simultas omnis semp
porro fugit. **H**inc natae sunt familiaritates assiduae: tanq̄
arte cōtractae amicitiae: ut nihil inde dulcius: nihil amicus
dici queat. **H**is exemplis duci debent: qui boni sunt: quo-
rum etiā maiorib⁹ quicq̄ fuerit discordiarū. **H**ac ego per
motus ratioē: conciliare tecum gratiam cupio: nec maio-
ribus cedo meis: qui maluerint hostili cū tuis more uiue-
re: nec tuis tibi cedendum esse reor: qui ab hoc odio non
cōtinuerint. **V**bi em̄ finitimis sunt conciliatae gratiae: quid
potest deesse iucundis? **Q**uid foelicis? **O**mnia pacatis prin-
cipū finitimorū animi rident: omnia florent: omnia coale-
scūt. **F**ac igit̄ (amabo: & tu pariter) malis in hac gratiā cō-
ciliandae ratioē ppetuo uersari: cōmuniq; cōquiescere ami-
citia q̄ aliter sentire quicq; ut te facturum non diffido. **E**x
Mediolano. xj. kalēdas Quintilis.

Synonyma cōciliandae gratiae.

Nihil pluris facio q̄ ut gratia inter nos conciliet̄.

Conciliandā gratiā optat supra modū ois mea mens.

In nostrae conciliationem gratiae sunt omnes mei spiritus
inclinati.

Tam absūm ab ulla inimicitiarū memoria ut conciliare in-
ter nos gratiā plurimū expetam.

Conciliare inter nos gratiā: tam appeto: q̄ qd̄ maxime.

Si uideres: quo sim in te tuosq; omis animo: iādudum tibi
fuisset mecū cōciliata gratia.

Qd̄ prae caeteris omnib⁹ imprimis abs te quaero: est ut inē
nos conciliemus gratiā.

Fac ut cōciliata inter nos gratia: nō solū superiorib⁹ maio-
rū nostrorū odijs finis: sed futurae beniuolentiae nostrae
principiū perpetuū figatur.

Cū m̄
inte
Sino
nō

Tanti
reuda
odare
chinas
Carth
uerū
Euer
causa
cure
Med

Dele
nō
concili
beniuo
propri
recon
turer
lano

Et fil
confi
prete
inim
simul
uolare
amicis
mar an
magis q̄

Cū nihil uideā tā esse nobis nostrisq; pfuturum q̄ gratiā
inter nos cōciliationē: quāro abs te ut ei studeamus.
Si nō neglexeris nostrā cōciliationem gratiā: nec inutile
tibi fuerit: nec incōmodum mihi.

Titulus. lxxiiij.

Ad reconciliandā gratiā familiaris.

Tantū esse debet (ut **Plato** admonuit) beniuolētīā cōpo
nendā uinculū: ut q̄q; post conciliatā gratiā interuenerint
odia: recōcilianda nō neget. Id ut in plārisq; nationib⁹ ui/
dimus obseruatum: in **Romanis** tamē imprimis aduersus
Cartaginē: quæ & si fœdifraga fuit ac fidifraga: rursus ac
iterū impetrauit tertium usq; gratiā recōciliandæ mun⁹.
Fuere post conciliatā inter nos gratiā: uel tua uel nostra
causa suspitiones & simultates: **Reconciliem⁹** eā te rogo:
curemusq; ne quid in posterū odij possit intercurrere. **Ex**
Mediolano. x. kalēdas Quintilis.

Ad reconciliandā gratiā familiarissima.

Deleamus e nostris (si libet) mentibus inimicitiarū pristi/
narū nouissimorūq; causas odiorū: & inter nos gratiā re/
conciliemus: cum minus sit turpe iudicandum: si totiens
beniuolētīā cōtraxerimus pacta: q̄ si maluerimus in iniu/
rijs ptinactus eē diuturni. **Inimicitijs** em̄ interest dāmon:
reconciliandæ gratiæ deus ipse. **Hoc** me perpetuo serua/
turum promitto: **T**e autē spero nō negaturū. **Ex Medio/
lano. ix. kalendas Quintilis.**

Ad reconciliandā gratiā **Grauis.**

Et si legē illud historiæ ueteris: **Inimico** reconciliato non
confidas in aeternum: sic tñ intelligendū **Augustin⁹** inter/
pretatur: eum qui recōciliatus est: esse rursus inimicū: qui
inimicitias ut falleret: dissimulasset: & gratiā cōciliationē
simulasset. **At** ego diligentius illud **Homeri** mecū animo
uoluens: qđ ab inimicis potius amor est quærendus q̄ ab
amicis odium: nihil magis appetij q̄ ut perpetuo iungere/
mur amicitīæ perfectæ uinculo: quod si quādo dissurū est
magis q̄ uel laceratū: uel discissum: uel cui⁹ causa factū sit:

Augustin⁹

Homerus